

РЕШЕНИЕ

№ 57

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 17.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря А. Савова, като разгледа дело номер **6323** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.107,ал.1 т.7 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на И. Б. К. от [населено място] срещу Заповед № 749/06.03.2013 година на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация"-гр.С., с която последният на основание чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ, във връзка с чл.7,ал.1,т.6 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на И. Б. К..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на издадената заповед, като издадена при допуснати нарушения на материалния закон. Искане се нейната отмяна.

В съдебно заседание,оспорващият-И. Б. К.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат В.,редовно упълномощена, която заявява и претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по оспорването-Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" [населено място],редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК ,се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и възраженията на страните,при условията на

чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед № 120/16.03.2012 година,Изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция” Автомобилна администрация” [населено място] прекратил служебното правоотношение на И. Б. К. на основание чл.107,ал.1,т.5 от ЗДСЛ.

С Решение № 5591/24.10.2012 година, постановено по адм.дело № 3732/2012 година по пописа на АССГ, цитираната заповед е отменена.

С Решение №6920/21.05.2013 година, постановено по адм.дело № 14342/2012 година по описа на ВАС на РБ е оставено в сила Решение №559124.10.2012 година по описа на АССГ.

на 03.06.2013 година, оспорващият И. Б. К. депозирал молба до Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция”Автомобилна администрация- [населено място], с която поискал да бъде възстановен на заеманата преди прекратяването на служебното правоотношение – длъжност.

Със Заповед №745/06.06.2013 година, Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция” Автомобилна администрация” [населено място] оспорващият И. Б. К. е допуснат на длъжността- инспектор, с ранг IV младши в сектор „В.”,Областен отдел” Контролна дейност- ДАИ- С., Дирекция”Автомобилна инспекция” към изпълнителна агенция”Автомобилна администрация” [населено място], считано от 03.06.2013 година- датата на която се е явил на работа. Заповедта е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 07.06.2013 година.

Със Заповед №749/06.06.2013 година, Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция” Автомобилна администрация” [населено място], на основание чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ, във връзка с чл.7,ал.1,т.6 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на И. Б. К. с ранг IV младши на длъжност- инспектор в Сектор” Водачи и административна дейност”, Областен отдел” Контролна дейност- ДАИ-С. към Дирекция” Автомобилна инспекция” С. в ИА”АА, считано от датата на връчване на заповедта.

Последната е връчена лично срещу подпис на оспорващия на 07.06.2013 година.

По делото са приложени доказателства, че лицето ,издало заповедта за прекратяване на служебното правоотношение към датата на издаването и е заемала длъжността- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция”Автомобилна администрация”, длъжностната характеристика както на длъжността на оспорващия, така и на останалите лица,заверено копие на личното служебно досие на оспорващия, Удостоверения за повишаване на квалификацията на оспорващия и на останалите служители,заемащи същата длъжност, Поименна заповед на Изпълнителен директор на ИА”АА” относно лица ,коти могат да бъдат назначавани за председатели не изпитни комисии, измежду които и оспорващият К., длъжностната характеристика на оспорващия, връчена му на дата 06.06.2013 година и на останалите служители, заемащи същата длъжност, поименно разписание в ИА”АА”.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд-София град намира предявената жалба срещу оспорената заповед за прекратяване на служебното правоотношение за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.149 АПК от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:

Оспорената заповед №749/06.06.2013 г.,с която Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция”Автомобилна администрация”-гр.С. прекратил служебното

правоотношение на И. Б. К. на основание чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. чл.21,ал.1 АПК,вр. с чл.154,ал.2,т.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.При проверката съдът следва да прецени актът издаден ли е от орган по назначаването в предвидената от закона форма,съдържа ли правното основание за прекратяване на служебното право отношение,дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба./арг. от чл.108,ал.1 ЗДСл./

Доказателствата по делото сочат, че оспорената заповед е издадена от орган по назначаването-това е- Изпълнителен директор на ИА"АА , на когото изрично разпоредбата на чл.6,ал.1,т.5 от Устройствения правилник на ИА"АА е предоставила правото да назначава държавните служители, да изменя и прекратява служебните правоотношения с тях и в този смисъл той е орган по назначаването по смисъла на Закона за държавния служител.Наред с това,между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства/ Трудов Договор №52/12.07.2011 година, ,удостоверяващ, че В. Б. е назначен на длъжността- Изпълнителен директор на ИА"АА",считано от 13.07.2011 година/ се установява ,че към момента на издаване на Заповедта, лицето В. Б. е заемал длъжността- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция" Автомобилна администрация"- [населено място].

При издаването на заповедта,органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма,посочил е правното основание за издаването и-чл.107,ал.1, т.7 от ЗДСЛ. Разпоредбата на този текст постановява,че служебното правоотношение на държавния служител се прекратява без предизвестие от органа по назначаването,когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл. 7 и нарушението съществува и към момента на прекратяване на правоотношението.

При издаването на заповедта са спазени процесуално правните материално правните разпоредби на ЗДСЛ. Следва да се отбележи ,че органът по назначаването не дължи уведомяване на държавния служител при наличието на предпоставките визирани в чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСл, че служебното му правоотношение ще бъде прекратено

В чл.7 от ЗДСЛ са визирани условията за назначаване на държавен служител-включително и по т.6- да отговаря на специфичните изисквания за заемане на длъжността, предвидени в съответните нормативни актове.

Анализирайки всички цитирани разпоредби е видно, че нормата на чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ изисква кумулативното наличие на две задължителни предпоставки: - неспазване на условията за назначаване на държавен служител по чл. 7 и в частност по чл. 7, ал. 1, т. 6 от същия текст на ЗДСл, и на второ място - нарушението/ несъвместимостта да е съществувала както към момента на назначаване на държавния служител , така и да трае през цялото време на служебното му правоотношение и да не е отстранена- т.е да съществува и към момента на прекратяване на правоотношението..

В настоящия случай, от всички събрани доказателства е видно, че на дата 06.06.2013 година, оспорваният К. е възстановен на длъжността- инспектор/ след влизане в сила на съдебното решение на АССГ и то с нарочна заповед – в Сектор" водачи и административна дейност", в Областен отдел" Контролна дейност-ДАИ С. ,считано от 03.06.2013 година, като на датата на прекратяване на служебното му правоотношение е връчена и длъжностната му характеристика.От последната е видно ,че преките му задължения са провеждане на теоретични и практически изпити

за придобиване на правоспособност за управление на МПС, осъществяване на координация при извършване на контролната, административната и административно-наказателната дейност, провежда изпити съгласно функциите на отдела, а в раздел X от длъжностната характеристика-Изисквания за заемане на длъжността-е предвидено, че следва да отговаря на изискванията на чл.29 от Наредба № 38/16.04.2004 година и чл.153а от ЗДВП. От приложените по делото доказателства е видно, че оспорващият притежава Удостоверение за квалификация, издадено през 2004 година. Наред с това, длъжността, на която е възстановен оспорващият е инспектор. Посочените в длъжностната характеристика на всички служители / с изключение на един/ специфични изисквания за заемане на длъжността- да отговаря на изискванията на чл.29 от Наредба 138/16.04.2004 година за условията и реда за провеждане на изпитите на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС и реда за провеждане на проверовъчните изпити на чл.153а от ЗДВП, не може да доведе до извода, че оспорващият не отговаря на изискванията за заемане на длъжността, защото на първо място, разпоредбата на чл.153а от ЗДВП-/ДВ, бр. 22 от 2007 г.), постановява, че Председателите на изпитни комисии за провеждане на изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство подлежат на периодично обучение за усъвършенстване на знанията и уменията им за провеждане на изпити с продължителност не по-малко от 32 учебни часа на всеки 2 години, практическите умения за управление на моторно превозно средство с продължителност 5 дни на всеки 5 години, като съгласно алинея втора-) Обучението се извършва в курсове, организирани от висши училища, акредитирани по реда на [Закона за висшето образование](#), по учебна документация, съгласувана с изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". След завършване на обучението се издава удостоверение за допълнително обучение или специализация. На второ място, разпоредбата на чл.29 от Наредбата визира изискванията към председателите на изпитните комисии-за председатели на изпитни комисии за провеждане на практическите изпити за придобиване на правоспособност за управление на МПС се определят само лица, които притежават удостоверение за професионална квалификация за провеждане на изпити на кандидатите за придобиване на правоспособност за управление на МПС, придобито след преминаване на специализирано обучение при условия и по ред, определени съгласно [чл. 153, т. 3](#) от Закона за движението по пътищата, преминали са необходимото периодично обучение по [чл. 153а](#) от Закона за движението по пътищата, притежават свидетелство за управление на МПС от категория В не по-малко от 5 години, притежават свидетелство за управление на МПС от категорията, за която ще провеждат изпити, са на възраст не по-малко от 28 години, притежават висше образование, отговарят на изискванията за психологическа годност, определени в наредбата по [чл. 152, ал. 1, т. 2, буква "б"](#) ЗДВП., притежават застраховка за имуществени и неимуществени вреди, нанесени на трети лица при и по време на провеждане на изпита за придобиване на правоспособност за управление на МПС и не са осъждани за престъпления от общ характер по реда на глава втора "Престъпления против личността" или по реда на глава единадесета, раздел II "Престъпления против транспорта и съобщенията" от особената част на [Наказателния кодекс](#), както и да нямат наложено наказание "Лишаване от право да упражнява определена професия или дейност" по реда на [чл. 37, ал. 1, т. 7](#) от общата част на Наказателния кодекс.

В тези разпоредби никъде не е посочено специално изискване към останалите членове на изпитните комисии, които следва да отговарят на тези изисквания. Нещо повече дори, по делото липсват каквито и да било доказателства, че оспорващият с нарочна Заповед е определен за Председател на изпитна комисия и същият не отговаря на посочените изисквания за заемане на длъжността. Нещо повече дори-липсата на доказателства в тази насока, не може да бъде оборена и от представената Заповед от 20.10.2009 година, на Изпълнителен директор на ИА"АА", с която оспорващият е определен за лице ,което може да бъде назначавано за председател на изпитна комисия, защото – тази заповед е от 2009 година и тогава оспорващият е бил назначен на длъжността- младши инспектор,а след възстановяването му на работа- със Заповед от 06.06.2013 година, същият е назначен на длъжността инспектор. Посоченото в заповедта липса на представено удостоверение, че оспорващият не отговаря на изискванията на чл.29 от Наредбата и чл.153а от ЗДВП, е напълно лишено от смисъл и съдържание, защото няма никакви доказателства, че оспорващият е определен за Председател на изпитна комисия и то след възстановяването му на работа/ да не говорим, че едновременно с възстановяването му е прекратено и служебното му правоотношение/. Наред с това ,отново при липса на каквито и да било предпоставки е и другото посочено в заповедта основание- че оспорващият не отговаря на изискванията за психологическа годност, определени в чл.152,ал.1,т.2 от ЗДВП- разпоредба,постановяваща,че Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията. определя изискванията, на които трябва да отговарят водачите на моторни превозни средства от различните категории, определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на на водачите, извършващи обществен превоз на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии

Обстоятелството ,че в длъжностната характеристика на оспорващия са заложили тези специфични изисквания за заемане на длъжността, не водят автоматично до извода ,че той не отговаря на тези изисквания, защото посочените и цитирани по- горе изисквания, касаят само и единствено председателите на изпитните комисии, а не и всички служители на ИА"АА"/ какъвто е процесният случай. Хипотезата на неотговаряне на специфичните изисквания, посочени по-горе, би била налице,само и единствено,ако оспорващият е определен за Председател на изпитна комисия, нещо което в случая не е налице. Следва да бъде отбелязано още ,че посочените в длъжностните характеристики на длъжността- инспектор изисквания за заемане на длъжността- да отговаря на изискванията на чл.29 от Наредбата и чл.153а от ЗДВП, биха могли да касаят случаите ,когато лицата са назначени за Председатели на изпитни комисии, а не общо изискване за заемане на длъжността.

В този смисъл издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение на оспорващия К. е издадена при липсата на визираните в нормата на чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ предпоставки, и е незаконосъобразно, което предполага отмяната и.

С оглед изхода на спора, претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна и в негова полза следва да ес присъдят направени топ делето разноски в размер на 800 лева- заплатеното от него адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл.122 от ЗДСл,вр.с чл.173 АПК, Административен съд София град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 749/06.03.2013 година на Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция” Автомобилна администрация”-гр.С., с която последният на основание чл.107,ал.1,т.7 от ЗДСЛ, във връзка с чл.7,ал.1,т.6 от ЗДСЛ прекратил служебното правоотношение на И. Б. К..

ОСЪЖДА ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ” АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ”-ГР.С. ДА ЗАПЛАТИ НА И. Б. К. СУМАТА ОТ 800 ЛЕВА-РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ” АВТОМОБИЛНА АДМИНИСТРАЦИЯ”.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.138,АЛ.1 АПК, ПРЕПИС ОТ РЕШЕНИЕТО ДА СЕ ИЗПРАТИ НА ОСПОРВАЩИЯ И НА ОТВЕТНИКА ПО ОСПОРВАНЕТО.

РЕШЕНИЕТО ПОДЛЕЖИ НА КАСАЦИОННО ОСПОРВАНЕ -В 14 ДНЕВЕН СРОК ОТ ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРЕПИС ОТ СЪЩОТО ПРЕД ВАС НА РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: